наши (оудове) покрыватсе (ѿ насъ) съ по голѣмо благообразіе: а҃ благообразни те наши нематъ потреба (ѿ покрываніѣ то). Но Бг҃ъ є҃ оустроилъ равнѡ тѣло то, понеже є҃ далъ по голѣма честь на найлошїатъ (оудъ):

25 За да не быва раздоръ въ тѣло то, но сички те оудове да иматъ взаимно попеченїе єдинъ за другиго.

26 И ако страда єдинъ оудъ, страдатъ (съ него) сички те оудове: и ако се слави єдинъ оудъ, радуватсе (съ него) сички те оудове.

27 А вы сте тѣло то Хр҃то́во, и оудове негови секой ѳсобнѡ.

28 И єдни є҃ поставилъ Бг҃ъ въ церква та перво апостолы, второ пророцы, трето оучители, послѣ (на єдни є҃ далъ) сила (да творатъ чудеса), (на други) даръ да исцѣлаватъ (болести), да помагатъ, да оуправлаватъ, (да говоратъ) различны азыцы.

29 Да ли (са) сички те апостоли; да ли (са) сички те пророцы.; да ли (са) сички те оучители; да ли сички те чудотворцы;

30 Да ли сички те иматъ дарва да исцѣлаватъ; да ли сички те говоратъ (различны) азыцы; да ли сички те толкуватъ;

31 Но вые желайте съ ревность по голѣми те даровання: и азъ ще ви покажемъ (на това) пѫть по премного высокъ.

Глава Г҃.

Ако быхъ азъ говорилъ съ азыцы человѣчески и ангелски, а любовь не быхъ ималъ былъ быхъ като мѣдь, колто звѫнти, или като кумвалъ, който дрѫнка.

2 И ако имамъ (дарва) да пророчествувамъ, и знамъ сички те тайнства, и сички те вѣщи, и ако имамъ сичка та вѣра, до толко щото да можемъ да премѣствамъ и горы, а любовь немамъ, не самь ниѥо.

3 И ако да си раздамъ сичко то имѣнїе (на сиромаси те), и ако да си предамъ тѣло то да го азгоратъ, а любовь немамъ, никаква полза немамъ.

4 Любовь та є҃ долготерпѣлива, милостива: любовь та не завиди: любовь та се не превозноси, нито высокоумствува,

5 Не безчинствува, не траси (самѡ) своѧ та си полза, не сѫрдисе, не мысли зло.

6 Не радувасе за неправда та, а радувасе за истина та:

7 Сичко преносн. на сичко хваща вѣра. на сичко се надѣе, сичко тѫрпи.